

УЧИТЕЛКА.

Не, драга, чела съмъ ъхъ негдѣ; но истина я, чѣтъ вы учудва. Нека отидемъ да пиѣмъ чая си, господъжиды; Елена сетѣще ни каже своѣтъхъ исторіѣхъ.

ЕЛЕНА.

Подиръ като излѣзохъ Адамъ и Евъ отъ земный рай, родихъ два сына. Тѣ наимѣнувахъ по-голъмыя Кайнъ, а по-младыя Авель. Кайнъ стана градинарь, а Авель быде овчаръ, сирѣчь пасеше овцы. Адамъ имаше обычай да приноси жьртвѣхъ Богу по еднѣхъ часть отъ нещата, които имаше, като първытъ цвѣтія, първытъ животны. Туй правеше не чѣ Богъ имаше нуждѣхъ отъ таквизи нѣща, но Адамъ муты подносеше за да признава, чѣ сичко що имаше бѣше му го далъ Богъ. Кайнъ и Авель слѣдвахъ примѣра на баща си; но Кайнъ недаваше отъ се сърдце туй, що подносваше Богу. Той ако имаше нѣкоѣхъ добръхъ крушѣхъ въ градинѣтъхъ си, той ъхъ чуваше за да ъхъ изѣде самъ, и непоклонваше Богу друго, освѣнь туй, което той необычаше. Авель, напротивъ, избѣираше по-кравенытъ и по-хубавытъ овцы за да ги подносе на Господара си въ жьртвѣхъ и за туй го повече обычаше Богъ, отколкото брата му. Кайнъ му завидѣ и ся наскърби. Нѣдинъ день му рѣче Богъ: „Кайне! защо сте наскърбени? не знаете ли, чѣ ако правите добро ще прѣемете наградѣхъ, а ако правите зло ще бѣдете наказани?“ Туй быде като чѣ му каза Богъ: Тогавъ само може да бѣде чѣловѣкъ наскърбенъ, когато я лошъ; тѣй и выѣ вмѣсто да бѣдете наскърбени, бѣдете добри, и туй ще вы направи да бѣдете задоволни на сичко. Кайнъ, вмѣсто да ся ползува отъ поученіето, което, имѣ